

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 7T/47/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1623010432
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Anna Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2024:1623010432.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou Ing. Mgr. Annou Prikrylovou v trestnej veci obžalovaného A. B., pre pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 29. februára 2024, takto

rozhodol:

Obžalovaný:
ml. A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. X

sa uznáva za vinného, že

v bode 1/

dňa 24.08.2022 v čase okolo 17.45 h utiekol z Reedukačného centra F. G. XXXX a zdržiaval sa na neznámom mieste, napriek tomu, že mu bola nariadená ochranná výchova rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves pod č. k. 2T/54/2021 zo dňa 18.01.2022, právoplatným dňa 09.02.2022, pričom do Reedukačného centra F. G., kde predmetnú ochrannú výchovu vykonával, bol vrátený dňa 13. 09. 2022,

v bode 2/

dňa 25.09.2022 v čase okolo 14.20 h utiekol z Reedukačného centra F. G. XXXX a zdržiaval sa na neznámom mieste, napriek tomu, že mu bola nariadená ochranná výchova rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, pod č. k. 2T/54/2021 zo dňa 18.01.2022, právoplatným dňa 09.02.2022, pričom do Reedukačného centra F. G., kde predmetnú ochrannú výchovu vykonával, bol vrátený dňa 27.10.2022,

v bode 3/

dňa 02.11.2022 v čase okolo 16.40 h utiekol z Reedukačného centra F. G. XXXX a zdržiaval sa na neznámom mieste, napriek tomu, že mu bola nariadená ochranná výchova rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, pod č. k. 2T/54/2021 zo dňa 18.01.2022, právoplatným dňa 09.02.2022, pričom do Reedukačného centra F. G., kde predmetnú ochrannú výchovu vykonával, bol vrátený dňa 09.11.2022,

v bode 4/

dňa 17.11.2022 v čase okolo 13.55 h utiekol z Reedukačného centra F. G. 1106 a zdržiaval sa na neznámom mieste, napriek tomu, že mu bola nariadená ochranná výchova rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, pod č. k. 2T/54/2021 zo dňa 18.01.2022, právoplatným dňa 09.02.2022, pričom do Reedukačného centra F. G., kde predmetnú ochrannú výchovu vykonával, bol vrátený dňa 18.11.2022,

v bode 5/

dňa 03.12.2022 v čase okolo 18.45 h utiekol z Reedukačného centra F. G. XXXX a zdržiaval sa na neznámom mieste, napriek tomu, že mu bola nariadená ochranná výchova rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, pod č. k. 2T/54/2021 zo dňa 18.01.2022, právoplatným dňa 09.02.2022, pričom do Reedukačného centra F. G., kde predmetnú ochrannú výchovu vykonával, bol vrátený dňa 15.12.2022,

v bode 6/

dňa 21.12.2022 v čase okolo 19.35 h utiekol z Reedukačného centra F. G.

XXXX a zdržiaval sa na neznámom mieste, napriek tomu, že mu bola nariadená ochranná výchova rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, pod č. k. 2T/54/2021 zo dňa 18.01.2022, právoplatným dňa 09.02.2022, pričom do Reedukačného centra F. G., kde predmetnú ochrannú výchovu vykonával, bol vrátený dňa 08.01.2023,

v bode 7/

dňa 14.01.2023 v čase okolo 22.00 h utiekol z Reedukačného centra F. G.

XXXX a zdržiaval sa na neznámom mieste, napriek tomu, že mu bola nariadená ochranná výchova rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, pod č. k. 2T/54/2021 zo dňa 18.01.2022, právoplatným dňa 09.02.2022, pričom do Reedukačného centra F. G., kde predmetnú ochrannú výchovu vykonával, bol vrátený dňa 15.01.2023,

v bode 8/

dňa 25.01.2023 v čase okolo 17.35 h utiekol z Reedukačného centra F. G. č.

XXXX a zdržiaval sa na neznámom mieste, napriek tomu, že mu bola nariadená ochranná výchova rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, pod č. k. 2T/54/2021 zo dňa 18.01.2022, právoplatným dňa 09.02.2022, pričom do Reedukačného centra F. G., kde predmetnú ochrannú výchovu vykonával, bol vrátený dňa 25. 01. 2023,

t e d a

opakovane maril výkon rozhodnutia tým, že sa dopustil závažného konania, aby zmaril účel ochrannej výchovy, ktorú mu uložil súd útekom z ústavu,

č í m s p á c h a l

pokračovací prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f) Trestného zákona. Za to sa mu ukladá

podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 117 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a s poukazom na § 36 písm. l), § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd ml. obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky podala dňa 28. augusta 2023 Okresnému súdu Malacky obžalobu zo dňa 28. augusta 2023, č. 2Pv 313/22/1106-19, na v tom čase obvineného ml. A. B. pre pokračovací prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f) Trestného zákona, na skutkovom základe opísanom vo výrokovvej časti rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. februára 2024 obžalovaný po poučení o svojich právach a povinnostiach urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku zisťoval, či obžalovaný:

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.
d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznání viny a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznání viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal obžalovaného za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vzhľadom na prijatie vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie len ohľadom trestu, a to oboznámením vyšetrovacieho spisu, prečítaním výpisu z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, výpisu z registra trestov.

V súvislosti s výrokom o treste súd uvádza, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ako aj vytvoriť podmienky na výchovu páchatela k tomu, aby viedol riadny život a ďalej má iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálneho odsúdenia páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t.j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň naplňuje aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli. V zmysle zásady legality trestu je možné uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom trestné sadzby za jednotlivé trestné činy sú ustanovené v osobitnej časti Trestného zákona.

Súd pri určovaní druhu a výmery trestu prihliada na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a zároveň má trest postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V každom prípade treba nielen zisťovať všetky okolnosti prípadu, ale aj objektívne, t.j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich, ich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Vo všeobecnosti súd konštatuje, že pri ukladaní trestu sa musí v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Závažnosť trestného činu určuje sám zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy, podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia, zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody), alebo povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody. Pri prečine marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f) Trestného zákona stanovuje zákonodarca trestnú sadzbu v rozpätí až na dva roky. Už týmto uvedený trestný čin zákonodarca zaraďuje medzi prečiny (§ 10 ods. 1 písm. b) Trestného zákona).

Súd pri zvažovaní druhu trestu, ktorý bolo nutné uložiť obžalovanému za spáchanie skutku, vychádzal okrem závažnosti spáchaného prečinu aj z toho, že nepodmienečný trest odňatia slobody je trest ultima ratio (posledná a krajná možnosť), ktorý môže súd uložiť len vtedy, ak iné druhy trestov, prípadne iné formy trestu odňatia slobody, nemôžu celkom zjavne viesť k náprave obžalovaného.

Súd vyhodnotil kritériá, ktoré sú uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona a ktoré sú fakticky vyjadrením znakov skutkovej podstaty trestného činu, a to objektívnej stránky (spôsob spáchania činu a jeho následok), subjektívnej stránky (zavinenie a pohnútku), subjektu (osoba páchatela) a ďalej vyhodnotil tiež priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj pomery páchatela a možnosti jeho nápravy.

Pokiaľ ide o spôsob spáchania činu a jeho následok, tak súd konštatuje, že obžalovaný opakovane maril výkon rozhodnutia súdu tým, že opakovane utiekol (celkovo 8 krát) z Reedukačného centra F. G., aby zmaril účel ochrannej výchovy, ktorú mu uložil súd.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu obžalovaného mladistvého súd vychádzal z ustanovení § 97 a nasl. Trestného zákona, v zmysle ktorých účelom trestu u mladistvého je predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávnych činov a primerane chrániť aj spoločnosť; uložený trest má súčasne viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia.

Vzhľadom na to, že voči obžalovanému ml. A. B. sa trestné stíhanie viedlo ako proti mladistvému (§ 94 ods. 1 Trestného zákona), pri ukladaní trestu súd aplikoval § 117 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone sa u mladistvých znižujú na polovicu, v danom prípade v rozpätí až na 1 rok.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 08.02.2022, sp. zn. 1T/2/2022, právoplatného dňa 04.03.2022 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní jeden rok, ktorá plynula od 05.03.2022 do 05.03.2023. Okrem toho bol obžalovaný ešte 5 krát súdne trestaný pre rôznu majetkovú ako aj násilnú trestnú činnosť (1 x prečin výtržníctva, 1 x prečin krádeže, 1 x prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla, 1 x zločin sexuálneho zneužívania a 1 x zločin lúpeže), z toho 2 krát sa neho hľadá ako keby nebol odsúdený.

Z lustrácie priestupkov ďalej vyplýva, že obžalovaný sa od roku 2021 dopustil 11 priestupkov, za ktoré bol sankcionovaný pokutami, pričom väčšinou išlo o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu a majetku, pričom časti týchto priestupkov sa dopúšťal práve v čase, kedy bol na úteku z Reedukačného zariadenia.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona súd ďalej zisťoval aj pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd zohľadnil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a oľutoval ho. Súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, z dôvodu zahladených odsúdení v odpise registra trestov pred spáchaním aktuálne stíhaného skutku. V prípade prevahy poľahčujúcich okolností súd postupom podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona znížil zákonom ustanovenú hornú hranicu trestnej sadzby trestného činu o jednu tretinu s tým, že po tejto úprave je trestná sadzba u obžalovaného až na 8 mesiacov (12 mesiacov - 0 mesiacov = 12 mesiacov; $12 \text{ mesiacov} : 3 = 4 \text{ mesiace}$; teda 4 mesiace je jedna tretina, o ktorú sa znižuje horná hranica trestnej sadzby ustanovenej v osobitnej časti Trestného zákona po úprave v zmysle § 117 ods. 1 Trestného zákona; $12 \text{ mesiacov} - 4 \text{ mesiace} = 8 \text{ mesiacov}$).

Vzhľadom na to, že sa obžalovaný dopustil stíhaného pokračovacieho prečinu v období od 24.08.2022 do 25.01.2023, je zrejmé, že ide o recidívu, teda že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Pri ukladaní druhu trestu bolo tiež nevyhnutné vychádzať zo skutočnosti, že ak sa páchatel dopustí úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, nie je možné mu už uložiť opätovne podmienený trest odňatia slobody (§ 49 ods. 2 Trestného zákona). Preto súd dospel k záveru, že vzhľadom na recidívu obžalovaného (opakované páchanie trestnej činnosti), ktorej sa dopustil potom, čo už bol právoplatne odsúdený (stíhaného skutku sa dopúšťal počas plynutia celej skúšobnej doby podmieneného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 1T/2/2022), je nutné uložiť nepodmienený trest odňatia slobody, nakoľko prevýchovný podmienený trest odňatia slobody celkom zjavne nevedol u ml. obžalovaného k náprave a preto by pre nápravu obžalovaného nebol postačujúci ani samostatný alternatívny trest. Taktiež je potrebné poukázať na mimoriadne častú frekvenciu útekov z Reedukačného zariadenia, kedy sa obžalovaný krátko po návrate do zariadenia opätovne dopúšťal útekov ako aj páchanie priestupkov (čo je zrejmé z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov) a dokonca aj trestného činu (trestný rozkaz Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 1T/44/2023). Súd preto uložil obžalovanému nepodmienený trest odňatia slobody v polovici zníženej trestnej sadzby, nakoľko má za to, že takýmto trestom bude náprava u obžalovaného čo najlepšie zaručená, než by tomu bolo v prípade ukladania alternatívneho trestu a návratu obžalovaného do prostredia, z ktorého vzišiel.

Ml. obžalovaný A. B. nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, preto na výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia

slobody s minimálnym stupňom stráženia aj vzhľadom na to, že v čase rozhodovania už ml. obžalovaný dovŕšil plnoletosť.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.